

πον, εἴτε ἀντιβασιλεία ἐφ' ὅσον διαρκέσῃ ἡ τυχηρὰ ἀπουσία αὐτὴ τὴν Α.Μ. τὴν βασιλίσσαν τὴν δὲ 10ην ἀνεχώρησεν ὁ βασιλεὺς παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀπορρήτων αὐτοῦ γραμματέως Κ. Βενδλάνδ, τοῦ ὑπασπιστοῦ Κ. Νοταρᾶ, τῶν διαγγελέων Κ. Μουρούζη νεωστὶ διορισθέντος (1) καὶ Πάλη, τοῦ ἱατροῦ Κ. Βούρου, καὶ τοῦ ἱερέως Κ. Ἀρνετ.

— Τὸ περὶ Ἐπισκοπῶν νομοσχέδιον ἐπεψηφίσθη ὑπὸ τῶν βουλευτῶν. Κατ' αὐτὸ ὑπάρχουσιν 24 ἀρχιερεῖς καθ' ὅλον τὸ Κράτος· ἐξ ὧν εἰς μόνος Μητροπολίτης ὁ Ἀθηνῶν, 10 ἀρχιεπίσκοποι εἰς τὰς πρω-

τεύουσας τῶν νομῶν, καὶ 13 ἐπίσκοποι εἰς διαφόρους ἐπαρχίας. Ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν πρῶτος παρὰ τὰ κανονισμὰ λαμβάνει καὶ δημόσιον μισθόν, (ἐπὶ μισθῷ) δραχ. 6000 κατ' ἔτος, οἱ δὲ ἀρχιεπίσκοποι λαμβάνουσιν ἀνὰ 5000 ἕκαστος, οἱ δὲ ἐπίσκοποι ἀνὰ 4000. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ μέλη τῆς Συνόδου ἔχουσιν ἐκ τυχρὸν ἐπίμετρον τὸν μισθόν, ὅστις διὰ τοῦ κατὰ στατικὸν νόμου προσδιωρίσθη.

Ὀλίγοι ἀρχιερεῖς ἴτως, ἐκτὸς τῶν τῆς Ἀγγλίας, τιμῆθησαν ἀναλόγως μὲ τὸσάυτην γενναιότητα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους. Μένει νὰ ἰδῶμεν τὰς πράξεις τῶν ἀνδρῶν μετεχειρισθῶσι τὸν πλοῦτον τὴν λαμπρότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐκκλησίας, ὅσοι οὐδυντες καθ' ὅσον δύνανται τὴν προαγωγὴν κληροῦ.

— Ὁ ἅγιος Δαμαλῶν διωρίσθη ἀρχιεπίσκοπος Ῥίνθου. Ὁ δὲ Αἰγίνης ἐρρέθη ὅτι ἤθελε διορισθῇ ἐπίσκοπος Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

— Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Παπατσώνης διωρίσθη ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ.

— Ἐντὸς ὀλίγου θέλουσι χειροτονηθῆ ὡς ἀρχιερεῖς καὶ ἄλλοι, οἱ ἐπιλεκτοὶ δηλ. ἐκ τῶν πολιτῶν ῥιθμῶν ὑποψηφίω. Ὁ ἀξιέπαινος ὑπουργὸς Κ. Βερνίκος καταβάλλει πολλὴν καὶ κατ' ἐπίγνωσιν περὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἀρμοδίων προσώπων ζήλον.

— Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ βασιλέως ἐγένετο ῥιζὴ τις μεταβολὴ τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ Κ. Προβελέγγιος ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ζητήσας ἔλαβε τὴν παραίτησίν του, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον του ἀνετέθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν Πάϊκον.

Ἀπολυθέντος δὲ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κ. Δαντοῦ διὰ λόγους ἀγνώστους, διωρίσθη ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν ὁ Κ. Ῥήγας Παλαμίδης.

Τὸ δημόσιον ἐπιυπόμνησεν εἰς τὴν γενναίαν τὴν καὶ κοινωφελὴ ἀπόφασιν τοῦ βασιλέως, ὅσον ἐλπίδα το καὶ ἐθαύμαζε μέχρι τοῦδε διατί ὁ Κ. Ῥήγας μὲν μεμακρυσμένος τῶν πραγμάτων. Ἡ περὶ τὴν πείρην πεδεῖξε τῶντι ὅτι ὀλίγοι δύνανται ἀξίως νὰ συνηθῶσι μὲ αὐτὸν, εἴτε κατὰ τὴν λαμπρὰν εὐφυΐαν κατὰ τὴν ἐπιτήδειον οἰκονομίαν τῶν πραγμάτων τῶν ἀνθρώπων. Ἐξηστρημένος πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν κοινῶν διεπρεψε πάντοτε ἐφ' ὅσον αὐτὴ διήρκεσε, καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ νομαρχῆς καὶ ὡς μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας τοῦ ὁποίου ἦτο, οὕτως εἰπεῖν, ἐξαίρεσει τινῶν ὁ νόμος τὸ στόμα μετὰ τὸν μακαρίτην Ζαΐμην. Ἐπὶ δὲ τῆς τάγματος πάντες ἐνθυμοῦνται τὴν σύνεσιν, μὲ ὁποῖαν διεύθυνε τὰς συζητήσεις ὡς πρόεδρος τῆς βουλῆς κατὰ τὴν ἀκμὴν τῶν κομματικῶν παθῶν ἐκ σφοδρῶτάτης ἀντιπολιτεύσεως, ὁποῖα ἴσως σὺν ὑπὲρ ἔβην. Ὡς βουλευτὴς ποτὲ δὲν ἐπραγματεύθη ἐκ δυσκολοτάτην ὑπόθεσιν χωρὶς ἐπιτυχίαν. Ἐν τῇ καὶ ἀντίπαλος ἐπὶ φρόνος καὶ σύμμαχος ἀκαταγώνιστος Ὀλίγοι ἔχουσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸ πλεονέκτημα τῆς βράχαιας ἐτοιμολογίας καὶ τὰ ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόδειξιν τοσοῦτον πρόχειρα ὡς ὑπουργὸς ἐχρημάτισεν ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ Κωλέττου, καὶ οὐδὲν

(1) Ὁ ἀξιόλογος καὶ εὐγενὴς νέος υἱός, ὁφείγοντος νῦν τοῦ κατὰ τὴν βῆξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως σφαγιασθέντος Α. Διεργηρέως τῆς Ὑψηλῆς Πύλης Κωνστ. Μουρούζη, ἀφ' οὗ ἐσπούδασεν εὐδοκίμως τὰ ναυτικὰ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐξήσκηθη δ' ἔπειτα καὶ πρακτικῶς διὰ μακρῶν θαλάσσοποριῶν, ἦτο προσωρισμένος ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος. Οὐδὲν ἢ πάντως ἐπαίρου κατὰ πάντα ἀνωτέρα καὶ ἐνάρτεος αὐτοῦ μήτηρ ἡγεμονίς Κ. Ρ. Μουρούζη ἡ ἐκ Μαυροκορδαίων ἐπεθύμησε τόσον, ἀφ' οὗ ἔλαθε τὰ πάνδευνα, ἔσον τὸ νὰ κατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ προσφέρῃ δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὰ τελευταῖα τῆς οἰκογενείας της λείψανα· διότι καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς μέλη διὰ τὴν εὐκλείαν καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους πάντοτε ἡγωνίσθησαν καὶ ἐξορία καὶ καταδιωγμοὺς ἄλλων διαφόρους ὑπέμειναν καὶ αὐτὸν δὲ ἐπὶ τέλους τὸν μαρτυρικὸν θάνατον καρτερικῶς ὑπέστησαν. Ὀλίγοι τῶντι ἐκ τῶν ἐντέλει καὶ ἐν τοῖς πράγμασι πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ὁμογενῶν διέπρεψαν κατὰ τὰ γενναῖα φρονήματα, καὶ τὴν ὑπερ παιδείαν, καὶ ἐκκλησιῶν, καὶ ἀγαθοεργῶν ἄλλων καταστημάτων ἐλευθεριότητα καὶ προθυμίαν ὡς οἱ αἰοίμιοι Μουρούζιδες. Ἦτο λοιπὸν δικαιοσύνη νὰ τιμηθῇ μὲ τὴν ἰδιαίτην πλοῖτιν καὶ εὐνοίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὁ ἔχων κληρονομικὴν τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφοσίωσιν ἀξίος αὐτῶν ἀπόγονος, ἐκτὸς ὅτι ἐβραβεύοντο συγχρότως καὶ ἡ ἀναμφισβήτητος ἀξία καὶ ὁ ἀτομικὸς ζήλος· διότι ὁ Κ. Μουρούζης διέμενε πρὸ ἐτῶν ἡδη εἰς τὴν ἱπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ, ὅπου ἔλαβε καὶ τὸν βαθμὸν ὑποπλοιάρχου.

Ὁ αὐτὸς διακρῆς πατριωτισμὸς ἐχαρακτήρισεν ἀνέκαθεν καὶ ἄλλο μέλος πρόσθετον τῆς αὐτῆς λαμπρᾶς οἰκογενείας τὸν Κ. Κ. Τυπάλδον. Εἰς τὴν ἀκάματον τῶντι προσπάθειάν του, καὶ τὴν συνεχῇ καὶ ἐξ ἰδίας αὐτοῦ δαπάνης γινομένην ἀκατάπανστον μετὰ ἀκαδημιῶν καὶ ἐταιριῶν φιλομουσῶν καὶ ἐπιστημονῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν ἀλληλοφρασίαν ἐφείλομεν τὸ λαμπρότατον τῶν ἐν Ἀθῆναις καταστημάτων τὴν δημ. βιβλιοθήκην, καθὼς καὶ πολλὰ ἀρχαίων ἀγάλματων εἰς γύψον ἀντίτυπα δωρηθέντα παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως καὶ ἀρχαιολογικὴν πρὸς ἐτὶ συλλογὴν νομισμάτων καὶ ἀγγείων οὐχὶ εὐκαταφρόνητον.